

Pürschel: Da jeg forleden Dag sad og hørte andægtigt paa det ærede Medlem Hr. Rodes Tale, maatte jeg mindes Salmen: Lær mig, o Skov, at visne glad. Vi har set det radikale Parti visne, vi har set det miste 25 pCt. af sine Vælgere, samtidig med at de andre Partier gik frem, og saa staar det radikale Partis Ordfører her i Salen og holder en Tale, der straalere af en Farvepragt, som man ser den paa den visnende Skov i Høst eller paa en Harlekinsdragt. Det ærede Medlem, der jo nu ikke mere er tynget af at være højtæret, og som svingede sig med en Ansvarsfrihed og en Ansvarsfjernhed, som var ligefrem forfriskende, fremsatte jo i sin Tale adskillige Aandrigheder, hvøraf den mest vellykkede vel nok var den om Ministeriet N. N. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det undertiden kan være vanskeligt at vide, hvad et Ministerium indeholder. Det kan ogsaa undertiden være vanskeligt at vide, hvad et Ministerium rettelig bør hedde, og jeg henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa en Artikel, der stod i den socialdemokratiske Provinspresse, underskrevet med et lille a, et Mærke, der skal være velkendt. Der stod i denne Artikel, at den egentlige Leder af Ministeriet Zahle var Hr. Stauning, som i politisk Indsigt og forskellige andre nærmere specificerede Henseender ragede meget højt op over det ærede Medlem Hr. Zahle. Vi har altsaa nu faaet at vide, at vi, som i flere Aar har troet, at vi var regerede af et Ministerium Zahle, i Virkeligheden har været regerede af et Ministerium Stauning. Dette er, for at citere Hr. Rode, sagt saaledes, som det kun kan ske mellem virkelig nærstaaende. Til den samme Kategori af kærligt forstaaende Udtalelser kan man maaske henregne den af det ærede Medlem Hr. Sundbo forleden fremsatte om „Politiken“ som et idéløst Blad. Jeg synes nu, det er lidt uretfærdigt mod dette Blad, som dog hvert Aar afholder en Altankonkurrence. Dette Blad, som siges en Gang at have karakteriseret en kær socialdemokratisk Kollega som det i Luf ten frit svævende Tudehorn, bør man ikke kalde idéløst. Og man kan heller ikke gøre det fra socialdemokratisk Side, hvor man jo tillod dette Blad ene af alle ikke-socialdemokratiske Blade at udkomme under Generalstrejken, medmindre Meningen er den, at Kriteriet for de under Generalstrejken tilladte Blade var dette, at de skulde være idéløse. Det ærede Medlem Hr. Rode talte om Ministeriet Zahles Af gang og kom i den Forbindelse med Ud-

talelser om Konspiration, om skønne Damer — jeg formoder, at dette sidste var en kavallermæssig Hentydning til det ærede Medlem af Landstinget, Fru Marie Lassen —, og et æret Medlem af Socialdemokratiet har i denne Forbindelse talt om Statskup. Jeg vender mig atter til Forfatteren det lille a. Hvad siger han om denne Sag? Han siger: Sandheden er, at Hr. Zahle den Dag viste sig som en meget slet Vogter af Parlamentarismen, at Hr. Zahle tabte Hovedet og løb sin Vej. Og saa dette er udtrykt saaledes, som det kun kan ske mellem virkelig nærstaaende. Man har før set Sammensværgelser, som har ført til, at en Statsmand har mistet Hovedet. Men overfor Statsmænd, der selv taber Hovedet i en kritisk Situation, behøves ingen Sammensværgelse. Og der var heller ingen Sammensværgelse. Det hele gik ganske naturligt til, saaledes at Kongen som Statens øverste Embedsmand, som Forfatningens Vogter, greb ind paa fuldt ud lovlig og parlamentarisk Vis.

Men jeg vender mig nu fra dette, som, hvor interessant det ogsaa kan være, dog tilhører Fortiden, til en anden Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rode, som har noget større Interesse. Det ærede Medlem sagde om en Artikel i „Nationaltidende“, at den indeholdt en Indbydelse til den tyske Nation til Støtte af dens Sprog og Kultur Nord for Grænsen med en Grænseflytning som Maal. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at en saadan Indbydelse var ganske overflødig. Allerede længe inden denne Artikel blev skrevet i „Nationaltidende“, var fra tysk Side Kravet om Tredje-Linien rejst, allerede længe inden denne Artikel blev skrevet, vidste vi, at der fra tysk Side bevilgedes Midler til Støtte af Tyskheden i det genvundne Land, og vi vidste, at Maalet var en Grænseflytning. Det maa have været noget ejendommeligt for det ærede Medlem Hr. Rode og for alle Tilhængerne af den H. P. Hanssenske Politik at høre det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser forleden Dag. Dette ærede Medlem præsenterer sig for os som den, der ønsker, at Statsgrænsen en Gang maabliive flyttet til Gunst for det tyske Folk. Det ærede Medlem krævede Respekt for det tyske Folk og den tyske Kultur og krævede en Revision af Grænsen. Men dermed er hele det Grundlag faldet, man havde stillet op for den H. P. Hanssenske Grænsepolitik, alt dette, man havde fortalt om, at naar vi gennemførte denne Grænse, vilde Tyskland være tilfreds, saa vilde paa dette Punkt den evige Fred holde sit Indtog, saa vilde al Kamp mellem